

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 16C/271/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412203666
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Leňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1412203666.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Luciou Leňovou v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO 35 787 783, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s.r.o., Ružinovská 42, Bratislava, IČO 36 862, proti odporcovi: R. Š., X.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom G. XX, Bratislava, zastúpený opatrovníkom pre konanie F. P., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava V, Prokofievova 12, Bratislava, o zaplatenie 1424,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 11.4.2012 domáhal od odporcu zaplatenia 1.424,99 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom neuhradenia záväzkov vyplývajúcich zo Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 24.8.2001 a 2.10.2009.

Vzhľadom k tomu, že sa nepodarilo zistiť pobyt odporcu, ustanovil mu súd podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku uznesením č. k. 16C/271/2012 - 30 zo dňa 18.2.2013 opatrovníka na zastupovanie v konaní. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.4.2013. Opatrovník sa k návrhu nevyjadril.

Rozsudkom č. k. 16C/271/2012 - 92 zo dňa 14.05.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 16C/271/2012 - 112 zo dňa 22.07.2013, tunajší súd:

1. konanie v časti o zaplatenie úroku 23,40% ročne zo sumy 883,55 eura od 16.12.2010 do zaplatenia zastavil,
2. odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 286,75 eura s 9% úrokom z omeškania ročne od 1.2.2011 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,
3. v prevyšujúcej časti návrh zamietol,
4. určil, že zmluvná podmienka, ktorej obsahom je platenie ročného úroku vo výške 34% upravená v časti B) Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 261038427661529 zo dňa 2.10.2009, je neprijateľná,
5. určil, že zmluvná podmienka, ktorej obsahom je zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 4% z odloženej sumy a zmluvnej pokuty 8% z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal klient do omeškania viac ako 30 dní v zmysle čl. V., bod V.-3. a V.-4. všeobecných podmienok k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 261038427661529 zo dňa 2.10.2009, je neprijateľná,
6. rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V časti návrhu, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 1.061,44 eura mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola dňa 24.8.2001 uzavretá spotrebiteľská zmluva, na základe ktorej

navrhovateľ poskytol odporcovi úver na nákup tovaru - VR 670. Ďalej odporca požiadal navrhovateľa o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk a o vydanie úverovej karty. Odporca sa zaviazal splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% z jemu poskytnutého úverového rámca. Navrhovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne v písomnom doplnení návrhu zo dňa 9.5.2013, na základe výzvy súdu uviedol, že v novembri 2007 bol úverový rámec zvýšený na 25.000,- Sk, splátka bola znížená na 4% z úverového rámca a stanovená tak od decembra 2007 na sumu vo výške 1.000,- Sk (33,19 eura), t. j. 4% z 25.000,- Sk. Po prechode meny zo slovenských korún na eurá bol v januári 2009 úverový rámec upravený na 800,- eur a splátka tak bola od februára 2009 stanovená na sumu vo výške 32,- eur, t. j. 4% zo sumy 800,- eur. V novembri 2009 bol úverový rámec zvýšený na 900,- eur a splátka bola od decembra 2009 stanovená na sumu vo výške 36,- eur, t. j. 4% z 900,- eur s tým, že revolvingový úver je vedený na úverovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Zároveň preukázal listom zo dňa 16.7.2002, že odporcovi zaslal úverovú kartu s maximálnym úverovým rámcom 20.000,- Sk, s výškou mesačnej splátky 1.000,- Sk a v ktorom uviedol, že týmto akceptuje jeho návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere.

V danom prípade sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola vyhotovená na štandardnom, formulárovom tlačive navrhovateľa. Uvedené formulárové tlačivo Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru obsahuje pod označením „C)Úverová karta“ vopred navrhovateľom naformulovanú žiadosť, podľa ktorej žiadateľ o poskytnutie spotrebiteľského úveru (tento nie je predmetom konania), súčasne žiada navrhovateľa o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty. Navrhovateľ preukázal listom zo dňa 16.7.2002, že odporcovi oznámil, že jeho návrh na uzavretie uvedenej zmluvy akceptuje, že mu úverovú kartu s maximálnym limitom 20.000,- Sk zaslal. Nepreukázal však, že oznámil odporcovi zvýšenie úverového rámca, a preto súd pre neunesie dôkazného bremena návrh v tejto časti zamietol.

V časti návrhu, ktorou sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 363,55 eura mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola dňa 2.10.2009 uzavretá spotrebiteľská zmluva, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver na nákup tovaru vo výške 359,10 eura s celkovými nákladmi 99,54 eura = 458,64 eura. Odporca sa zaviazal zaplatiť sumu 458,64 eura v 12 mesačných splátkach po 38,22 eura vždy k 15. dňu v mesiaci s tým, že 1. splátku zaplatí najneskôr do 15.10.2009. Ročná úroková sadzba bolo dohodnutá vo výške 34%. Zároveň si účastníci dohodli poistenie 6,99%. Odporca zaplatil navrhovateľovi dňa 29.1.2010 sumu 117,72 eura a dňa 21.5.2010 sumu 76,44 eura, t. j. celkom 194,16 eura, ktorú navrhovateľ použil na úhradu splátok splatných od novembra 2009 až máj 2010 v celkovej výške 145,15 eura, z čoho na úverovú istinu bola použitá suma 72,35 eura. Odporca mal zaplatiť na úverovej istine za obdobie od júna 2010 do dňa kedy mal zaplatiť poskytnutý úver, t. j. do 15.11.2010 celkom na istine 286,75 eura. Vzhľadom k tomu, že odporca si svoju povinnosť v zmysle vyššie uvedenej zmluvy nesplnil a splátky úveru navrhovateľovi riadne nesplácal, zaviazal ho súd zaviazal na zaplata sumy 286,75 eura, ktorá predstavovala nesplatenú časť istiny zo splátok splatných ku dňu skončenia zmluvy.

Súd ďalej zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplata sumy 76,80 eura, ktorá pozostávala z poplatku za poistenie vo výške 12,50 eura, zmluvných úrokov vo výške 14,24 eura, neuhradenej zmluvnej pokuty za omeškanie s úhradou splátok za jún 2010 až október 2010 (zmluvná pokuta bola dohodnutá vo výške 8% z každej mesačnej splátky) spolu s poplatkom za vstup pohľadávky do vymáhania (29,87 eura) vo výške 45,17 eura a poplatku 4% za odklad dlžnej sumy 122,39 eura zo dňa 28.5.2010. Navrhovateľ nepreukázal súdu uzavretie poistnej zmluvy s Poistovňou Cardif Slovakia, a.s. v zmysle bodu D) zmluvy, a preto mu poistenie vo výške 2,50 eura z každej splátky nepriznal. Súd nepriznal navrhovateľovi ani zmluvný úrok vo výške 34% ročne. Súd pri posúdení zmluvy vychádzal z toho, že išlo o uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko táto mala podobu formulárovej zmluvy s vopred určenými podrobnými podmienkami s nemožnosťou akejkoľvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa (odporcu) k záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce so spoločnosťou vstúpiť do zmluvného vzťahu. Dojednanie takéhoto o úroku má povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky, nakoľko predstavuje neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu, ktorú by mal spotrebiteľ, teda odporca zaplatiť za oneskorené splnenie svojho záväzku a preto súd návrh navrhovateľa zamietol a zároveň určil s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, že zmluvná podmienka, ktorej obsahom je zaplata úroku 34% ročne, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd rovnako nepriznal navrhovateľovi ani zmluvnú pokutu za odklad vo výške 4,89 eura a zmluvnú pokutu 8% z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal klient do omeškania viac ako 30 dní v zmysle čl.

V., bod V.-3. a V.-4. všeobecných podmienok k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa čl. V., bod V.-3. všeobecných podmienok, ak klient poruší svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, je navrhovateľ oprávnený od neho požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 8% z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac ako 30 dní. Taktiež aj v tejto časti súd pri posúdení zmluvy vychádzal z toho, že išlo o uzavretie spotrebiteľskej zmluvy tak ako je uvedené vyššie. Dojednanie takejto zmluvnej pokuty má povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky, nakoľko zmluvná za odklad je účtovaná bez toho, aby navrhovateľ poskytol odporcovi, teda spotrebiteľovi skutočné protiplnenie. Dojednaná zmluvná pokuta vo výške 8 % z každej mesačnej splátky napriek tomu, že bola medzi účastníkmi slobodne dohodnutá má charakter taktiež neprijateľnej podmienky, nakoľko ide o neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu, ktorú by mal spotrebiteľ, teda odporca zaplatiť za oneskorené splnenie svojho záväzku. Uplatnená zmluvná pokuta predstavuje po prepočítaní 96% ročne. Akékoľvek náklady spojené s úverom, upravené sú neprijateľné. Pre spotrebiteľa nie je táto zmluvná podmienka zrozumiteľná, nakoľko z nej nie je zrejmé za čo bude jednotlivé náklady uhrádzať a v akej výške. Súd preto zároveň určil s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, že zmluvná podmienka, ktorej obsahom je zaplatenie poplatku za odklad a zmluvnej pokuty 8% z každej mesačnej splátky, s ktorej úhradou je klient v omeškani, sú neprijateľné zmluvné podmienky.

Proti uvedenému rozsudku v spojení s opravným uznesením s opravným uznesením č. k. 16C/271/2012 - 112 zo dňa 22.07.2013 podal navrhovateľ vo výrokoch označených zhora bodmi 3, 4 a 6 odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením sp. zn. 8Co/547/2013 zo dňa 30.06.2015 tak, že napadnutý rozsudok v dotknutej časti zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nedostatočne odôvodnené a vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, pokiaľ šlo o preukázanie skutočnosti, či odporca čerpal úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 02.10.2009, v akej výške a akú sumu zaplatil. Záver okresného súdu, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že odporcovi oznámil zmenu úverového rámca, považoval krajský súd za predčasný a nemajúci oporu v odôvodnení rozsudku. Vo vzťahu k vyslovenej neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorej obsahom bolo platenie ročného úroku vo výške 34 % ročne, mal krajský súd za to, že z napadnutého výroku nie je zrejmé, ktoré konkrétne zmluvné podmienky upravené v jednotlivých článkoch úverovej zmluvy by mali byť neprijateľné, pričom bolo potrebné uviesť celý článok (citáciu) takejto zmluvnej podmienky a nielen odkaz na článok predmetnej spotrebiteľskej zmluvy a v tejto časti potom návrh zamietnuť.

Po vrátení veci na ďalšie konanie, súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 04.05.2016, na ktorom sa zúčastnila právna zástupkyňa navrhovateľa, nedostavil sa opatrovník odporcu, o ospravedlnenie neúčasti nepožiadala, a preto vec v zmysle § 101 ods. 2 OSP prejednal v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to: čiastočné odstúpenie od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 23.12.2010, žiadosť/zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 24.08.2001 a zo dňa 02.10.2009, odstúpenie od zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 09.12.2010, potvrdenie odfinancovania peňažných prostriedkov, potvrdenie o čerpaní úverového rámca z č. I. 72, potvrdenie prijatia splátok, výpis z účtu, sadzobník poplatkov navrhovateľa a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je právnická osoba, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Navrhovateľ uzavrel s odporcom ako klientom dňa 24.8.2001 Žiadosť/Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 260267033294988, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 9.891,- Sk na nákup tovaru. Odporca sa zaviazal zaplatiť spotrebiteľský úver v 10. mesačných splátkach po 1.099,- Sk vždy do 15. dňa v mesiaci s tým, že 1. splátku zaplatí dňa 15.9.2001. Zároveň odporca požiadala navrhovateľa, aby mu poskytol úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a vydanie úverovej karty. Odporca sa zaviazal splácať čerpaný úver a príslušné úroky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5% z jemu poskytnutého úverového rámca (časť C) zmluvy). Vzhľadom k tomu, že odporca sa so splácaním úveru poskytnutého formou čerpania peňažných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty dostal do omeškania, navrhovateľ listom zo dňa 23.12.2010 čiastočne odstúpil od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX. v časti týkajúcej sa úverovej karty a oznámil, že úver sa ku dňu 31.1.2011 stal splatným v celom rozsahu. Zároveň bol vyzvaný na úhradu sumy 1.061,44 eura do 14 dní. Odporca si uvedený list neprevzal v odbernej lehote.

Odporca z poskytnutého úverového rámca zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX čerpal celkom sumu 3348,25 eur, uhradil sumu 3554,08 eur.

Navrhovateľ uzavrel s odporcom ako klientom dňa 2.10.2009 Žiadosť/Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 261038427661529, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 359,10 eura na nákup tovaru. Odporca sa zaviazal zaplatiť spotrebiteľský úver v 12. mesačných splátkach po 38,22 eura vždy do 15. dňa v mesiaci s tým, že 1. splátku zaplatí najneskôr do 15.10.2009. Zároveň odporca požiadal navrhovateľa, aby ho zaradil do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 700,- eur a vydanie úverovej karty. Odporca sa zaviazal splácať čerpaný úver a príslušné úroky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5% z jemu poskytnutého úverového rámca (časť C) zmluvy). Vzhľadom k tomu, že odporca sa so splácaním spotrebiteľského úveru dostal do omeškania, navrhovateľ listom zo dňa 9.12.2010 odstúpil od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX a oznámil, že úver sa ku dňu 31.1.2011 stal splatným v celom rozsahu. Zároveň bol vyzvaný na úhradu sumy 363,55 eura do 14 dní, ktorá pozostáva z úverovej istiny vo výške 286,75 eura, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 26,74 eura, zmluvnej pokuty za omeškanie so splácaním úveru vo výške 45,17 eura a poplatku za odklad mesačných splátok vo výške 4,89 eura. Zároveň mu oznámil, že pokiaľ dlžnú sumu nezaplatí, budú od 1.2.2011 účtovať aj úrok z omeškania vo výške ustanovenej podľa platných právnych predpisov. Odporca si uvedený list neprevzal v odbernej lehote.

Odporca z poskytnutého úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX čerpal sumu 359,10 eur, uhradil sumu 194,16 eur.

Po zrušení skoršieho rozsudku č. k. 16C/271/2012 - 92 zo dňa 14.05.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 16C/271/2012 - 112 zo dňa 22.07.2013, predmetom konania ostala suma 1138,24 eur podľa vyčíslenia navrhovateľa pozostávajúca:

vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.10.2009:

- zo sumy 26,74 eur titulom dlžných zmluvných úrokov a poplatkov za poistenie úveru z mesačných splátok po lehote splatnosti v 6/2010 - 11/2010 (14,24 eur zmluvné úroky, 12,50 eur poplatky za poistenie),
  - zo sumy 45,17 eur titulom zmluvných pokút za omeškanie s úhradou splátok za 06/2010 - 10/2010 (15,30 eur) a poplatku za vstup pohľadávky do vymáhania zo dňa 01.07.2010 vo výške 29,87 eur,
  - zo sumy 4,89 eur titulom poplatku vo výške 4 % za odklad dlžnej sumy 122,39 eur zo dňa 28.05.2010,
  - príslušenstvo titulom zmluvného úroku vo výške 34 % ročne zo sumy 286,75 od 02.12.2010 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 318,38 eur od 01.03.2011 do zaplataenia;
- vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere /časť C) úverová karta/ zo dňa 24.08.2001:
- zo sumy 883,55 eur titulom neuhradenej istiny úveru, z toho 121,26 eur z dlžných mesačných splátok splatných v 6/2010 - 11/2010 a 762,29 eur ako úverová istina splatná ku dňu účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy za obdobie 01/11 až do zaplataenia,
  - zo sumy 130,74 eur titulom zmluvných úrokov a poplatkov za poistenie úveru z dlžných mesačných splátok splatných ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy v 06/2010 - 12/2010 (123,18 eur dlžné zmluvné úroky a 7,56 eur dlžné poistné),
  - zo sumy 47,15 eur titulom neuhradených zmluvných pokút za omeškanie so splácaním úveru za obdobie 06/2010 (17,28 eur) a poplatku za vstup pohľadávky do vymáhania zo dňa 01.07.2010 vo výške 29,87 eur,
  - príslušenstvo titulom úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1014,29 eur od 01.03.2011 do zaplataenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Členské štáty prijmu potrebné opatrenia na to, aby zabezpečili, že spotrebiteľ nestratí ochranu, zabezpečenú touto smernicou, tým, že si vyberie právo nečlenského štátu ako právo uplatniteľné na zmluvu, ak táto má úzku súvislosť s územím členských štátov.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom v čase dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.10.2009, ďalej v texte rozsudku len „Zákon“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 Zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Navrhovateľ je právnická osoba, podnikateľ, ktorej predmetom podnikania je, okrem iného, poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a nepochybne aj vzhľadom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takého vzťahu je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa.

Spoločným znakom kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnáť túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy s poukazom na smernicu Rady 93/13 EHS o nekalých zmluvných podmienkach je potrebné uviesť, že v

danom prípade pri formulárovej zmluve odporca ako spotrebiteľ sa v porovnaní s navrhovateľom ako dodávateľom ocitol v znevýhodnenom postavení, ktoré ho viedlo k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred navrhovateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah zmluvných podmienok.

Vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.10.2009:

Závazkový právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený dotknutou zmluvou posúdil súd ako vzťah občianskoprávny, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Zákona v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, nakoľko táto spĺňa zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru. Navrhovateľ poskytol odporcovi úver v rámci svojho podnikania a zároveň odporca uzatvoril ÚZ ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pričom nebolo preukázané a ani tvrdené, že by úver bol poskytovaný na účely výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Vzhľadom k tomu, že išlo o spotrebiteľský úver je zrejmé, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné náležitosti ustanovené Zákomom (§4).

Súd pri posudzovaní uvedenej zmluvy dospel k záveru, že táto nespĺňa zákonné podmienky v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) Zákona, nakoľko neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Údaj o počte splátok nie je vyjadrením konečnej splatnosti, nakoľko sa jedná o osobitnú obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) Zákona. Vo všeobecných podmienkach je uvedený len údaj o dobe trvania zmluvy, aj to bližšie nešpecifikovaným spôsobom, keď zmluva je uzavretá na dobu trvania záväzkov z nej vyplývajúcich. Na základe uvedeného bolo potrebné úver poskytnutý na jej základe považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 Zákona. Z uvedeného dôvodu súd nemohol priznať navrhovateľovi sumu 14,24 eur, ktorú si uplatnil titulom dlžných zmluvných úrokov a rovnako ani zmluvné úroky vo výške 34 % ročne zo sumy 286,75 od 02.12.2010 do zaplatenia.

Aj v prípade, že by bolo možné považovať úver za úročený, bolo by dojednanie o zmluvných úrokoch v sadzbe 34 % ročne potrebné vyhodnotiť ako neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi. Z úrokových mier pri poskytovaných spotrebiteľských úveroch bankami v danom období na www.nbsr.sk <<http://www.nbsr.sk>> súd zistil úrokovú sadzbu 6,73 % pri spotrebiteľských úveroch na dobu do 1 roka poskytovaných bankami domácnostiam. Vo veciach nebankových subjektov je možné, vzhľadom na mieru rizika, akceptovať vyššie úroky ako poskytujú banky, výška úrokov však nemôže byť celkom zjavne neprimeraná. Pokiaľ navrhovateľ uplatnil úroky 34 %, tieto považoval súd za neprimerane vysoké, ktoré prevyšujú úroky v bankách o viac štvornásobok (o 405,2 %). Takéto dojednanie o úrokoch odporuje dobrým mravom a je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútne neplatné zmluvné dojednanie.

Pokiaľ navrhovateľ v návrhu uplatnil sumu 12,50 eur ako nezaplatené poplatky za poistenie úveru, konajúci súd dospel k záveru, že nebolo preukázané uzavretie poistnej zmluvy s príslušnou poisťovňou. Rovnako súdu nebolo preukázané, že medzi účastníkmi zmluvy došlo k dohode na (dobrovoľnom) poistení pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity, smrti, straty zamestnania vo výške 6,99 % dohodnutej mesačnej splátky. Navrhovateľ nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, okrem vyhlásenia odporcu v zmluve „prijímam súbor poist. uvedený v bode 3 časti D“. Súd je toho názoru, že poistenie tak ako bolo v zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. OZ. Odporca ako klient mal súhlasiť s tým, aby bol poisťníkom poistený, pričom uvedenie údajov o súhlase s poistením tak ako bolo uvedené v predmetnej zmluve bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že odporca sa pre poistenie nerozhodol slobodne po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Odporca, pokiaľ mal záujem o poskytnutie spotrebiteľského úveru, nemal inú možnosť slobodne vylúčiť vznik poistnej zmluvy, nakoľko táto už bola súčasťou vopred naformulovanej zmluvy, ktorá mu bola dodávateľom predložená. Takto mala odporcovi vzniknúť povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Len pre úplnosť konajúci súd poukazuje na ustanovenie zmluvy, v zmysle ktorého ako oprávnená osoba na prijatie poistného plnenia bol označený navrhovateľ, ktorý postup konajúci súd vyhodnotil ako značne neobvyklý svedčiaci o tom, že spotrebiteľ nemal možnosť kontraktúálnej slobody, keď poistné plnenia pri poistných udalostiach bývajú spravidla poukazované osobám v príbuzenskom alebo inom obdobnom vzťahu s poisteným, ktorou osobou navrhovateľ nepochybné nebol. Pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o ustanovenie spôsobujúce

značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, odporujúce dobrým mravom, a toto dojednanie posúdil v zmysle § 53 ods. 5 OZ ako neplatné.

Vo vzťahu k uplatnenej sume 15,30 eur z titulu zmluvnej pokuty za omeškanie s úhradou splátok a 4,89 eur titulom poplatku 4 % za odklad dlžnej sumy, súd poukazuje na skorší rozsudok tunajšieho súdu vydaného v tejto veci, č. k. 16C/271/2012 - 92 zo dňa 14.05.2013, ktorý nadobudol dňa 09.07.2013 právoplatnosť vo výroku, v ktorom bola ako neprijateľná zmluvná podmienka určená zmluvná podmienka, ktorej obsahom je zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 4 % z odloženej sumy a zmluvnej pokuty 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa klient dostal do omeškania viac ako 30 dní, a preto mal za to, že plnenie v tejto časti nemožno priznať, ani opätovne preskúmať pre prekážku veci rozhodnutej. Z uvedeného dôvodu sa v ďalšom nezaoberal oprávnenosťou nároku v tejto časti.

Navrhovateľ si ďalej uplatnil sumu 29,87 eur ako poplatok za vstup pohľadávky do vymáhania. Prvotne súd poukazuje, že hoci v zmysle Všeobecných podmienok navrhovateľa predstavujú tieto poplatky náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, v skutočnosti predstavujú paušálne plnenie, ktoré je spotrebiteľovi účtované bez toho, aby navrhovateľ poskytoval skutočné protiplnenie. Tento poplatok neodráža skutočné náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, nakoľko nie je reflexiou nákladov aj reálne vynaložených, ale predstavuje len ďalšiu sankciu uplatňovanú pri porušení zmluvy spotrebiteľom, ktorú súd navyše považuje za neprimerane vysokú majúť na zreteli tú skutočnosť, že vynaloženie žiadnych reálnych nákladov nebolo v konaní zo strany navrhovateľa preukázané. Zo sadzovníka poplatkov navrhovateľa platného od 11.06.2010 je tiež zrejmé, že za vstup pohľadávky do vymáhania je stanovený poplatok 16,60 eur, suma 29,87 predstavuje poplatok za opakovaný vstup pohľadávky do vymáhania, pričom navrhovateľ v konaní nepreukázal ani netvrdil, že u odporcu by sa jednalo o „vstup pohľadávky do vymáhania“ už opakovaný, ani neoznačil, kedy skôr bola pohľadávka odporcu „vstúpila do vymáhania“. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) len vo vlastnom záujme dodávateľa. Výška tohto poplatku evidentne výrazne prevyšuje možné (navrhovateľom nijako nepreukázané) administratívne popripade iné náklady, ktoré by mu mohli vzniknúť v súvislosti s jeho činnosťou súvisiacou s postúpením pohľadávky na vymáhanie, keď sa podľa názoru súdu jedná s vysokou pravdepodobnosťou len o jednoduchý administratívny úkon spočívajúci vo vedení pohľadávky dlžníka v inom informačnom systéme (prevod pohľadávky inej organizačnej časti navrhovateľa v registračnom systéme navrhovateľa), nakoľko navrhovateľ sám bol aj veriteľom pri uvedenom úvere a nebolo súdu preukázané, že by dotknutá pohľadávka bola postúpená na vymáhanie inej osobe resp. preukázanie konkrétnych úkonov, ktoré majú prezentovať dôvodnosť uvedeného poplatku. Uvedenému záveru svedčí aj potvrdenie odfinancovania na č. I. 47, vystavené oddelením právneho vymáhania pohľadávok navrhovateľa. Súd tak nepriznal poplatok za vstup pohľadávky do vymáhania, keď ho navrhovateľ uplatňoval zo zmluvného dojednaní, ktoré súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a považoval ju za neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ si ako príslušenstvo navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 318,38 eur od 01.03.2011 do zaplatenia, súd poukazuje na výrok 2. skoršieho rozsudku vydaného v tejto veci, kde bol navrhovateľovi priznaný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 286,75 eur od 01.02.2011 do zaplatenia. Úrok z omeškania 9% ročne z prevyšujúcej časti 31,63 eur od 01.03.2011 (26,74 eur titulom dlžných zmluvných úrokov a poplatkov za poistenie úveru z mesačných splátok a 4,89 eur titulom poplatku vo výške 4 % za odklad dlžnej sumy 122,39 eur zo dňa 28.05.2010), súd nepriznal, keď samotný nárok na predmetné plnenia bol posúdený ako nedôvodný.

Vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.08.2001:

Z tejto zmluvy navrhovateľ uplatnil nesplatenú istinu v sume 883,55 eur.

Súd prvotne posudzoval dojednanie účastníkov konania o možnosti odstúpenia od zmluvy a jeho následkoch v zmluve uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, s ohľadom na tú skutočnosť, či ho možno považovať za individuálne dojednané. Medzi účastníkmi bola dojednaná zmluva, ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch, bez možnosti spotrebiteľa zmeniť jej obsah vzhľadom na formulárovú predtlač dodávateľa, je nepochybne zhoršením zmluvného postavenia spotrebiteľa ako dlžníka. Spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou,

ktorý spravidla nevenuje náležite pozornosť rozsiahlym zmluvným podmienkam, ktorým často krát ani nerozumie, ktoré sú účelovo drobným písmom vytlačené a pripravené dodávateľom v časovom predstihu, pričom nepochybne nemá možnosť obsah všeobecných podmienok ovplyvňovať.

Z obsahu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený navrhovateľom ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani odporca sa na ich príprave nepodieľal a ani by nemohol docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Navrhovateľ nepreukázal, že by obchodné podmienky zmluvy boli odporcom individuálne vyjednané, a preto obchodné podmienky zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednané. Dohoda zmluvných strán predpokladá, že si obe zmluvné strany slobodne a dobrovoľne vymienili určité dojednania, čo však v prejednávacom prípade nebolo preukázané. Pre úplnosť súd dodáva, že v zmysle všeobecných podmienok účinky odstúpenia od zmluvy nastávajú až po mesiaci nasledujúcom po dni doručenia odstúpenia od zmluvy, počas ktorej doby navrhovateľ stále úročí finančné prostriedky poskytnuté spotrebiteľovi, čo predstavuje dojednanie, ktoré je pre spotrebiteľa značne nevýhodné. Rovnako možnosť odstúpenia od zmluvy je daná len navrhovateľovi resp. z všeobecných podmienok nie je zjavné, z akých dôvodov môže od zmluvy odstúpiť spotrebiteľ; tento môže zmluvu ukončiť výpoveďou. Z dôvodu absencie riadneho dojednania predpokladaného § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, súd posudzoval navrhovateľom uskutočnené odstúpenie od zmluvy v zmysle zákonnej úpravy tak, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušuje a jej účastníci sú si povinní vydať všetko, čo podľa nej nadobudli, a to podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení (§ 457 Občianskeho zákonníka). Keďže potvrdenia o čerpaní úverového rámca z č. I. 72 mal súd za preukázané, že odporca z poskytnutého úverového rámca zo zmluvy č. 42600653319100 čerpal celkom sumu 3348,25 eur a uhradil sumu 3554,08 eur, mal za to, že dlh odporcu zanikol jeho splnením (§ 559 Občianskeho zákonníka).

Napriek uvedenému, aj pokiaľ by dojednanie o možnosti odstúpenia od zmluvy a jeho následkoch súd posúdil ako platné, dospel by k rovnakému záveru o povinnosti odporcu vydať bezdôvodné obohatenie, a to z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o poskytnutí úverového rámca.

Ak totiž odporca chcel získať úver na zakúpenie spotrebného tovaru (čo bolo primárnym účelom jeho vstupu do zmluvného vzťahu so navrhovateľom), nemal inú možnosť ako podpísať aj tú časť formulára, ktorá v sebe obsahovala žiadosť o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk a vydanie úverovej karty a zároveň aj súhlas s poistením počas trvania úverového vzťahu. Takéto konanie navrhovateľa, ktorý pod zámienkou jedného právneho úkonu podstrčí druhej zmluvnej strane aj iný úkon, ktorý druhá zmluvná strana nemá možnosť vylúčiť, je potrebné podľa názoru súdu považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, čo spôsobuje neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Dobré mravy predstavujú pravidlá správania sa, ktoré spoločnosť v prevažnej miere uznáva a tvoria základ jej fundamentálneho hodnotového poriadku. Sú to pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Predstavujú súbor určitých spoločnosťou vytvorených a uznávaných pravidiel slušnosti, ktoré vedú ľudí k vzájomnému rešpektovaniu sa a nepoškodzovaniu všeobecných záujmov spoločnosti. Možno ich tiež označiť za súbor hodnotiacich kritérií určujúcich, ktoré konanie je v danej spoločnosti považované za dobré (správne) a ktoré nie. Ide o meradlo etického hodnotenia konkrétneho konania a jeho súladu so všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania. Vyššie uvedené konanie žalobcu považoval súd za rozporné práve s týmito princípmi, navyše v oblasti spotrebiteľského práva možno takéto konanie kvalifikovať aj ako nekalú praktiku, ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na to, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 14C/86/2011 zo dňa 15.11.2011, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 9Co/37/2012 zo dňa 17.05.2012, bola v obdobnej právnej veci rovnakého navrhovateľa vyhlásená za neprijateľnú zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C/ Úverová karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu veci žiada aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca a vydanie platobnej karty na jeho meno.

V zmysle § 53a Občianskeho zákonníka dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Keďže navrhovateľ v posudzovanom prípade nepostupoval v súlade s uvedeným zákonným ustanovením a nerešpektoval

uvedený zákonný príkaz, konal protiprávne, pričom takýmto konaním vytvoril protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný. Priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offa skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejímavý a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (m.m. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 zo dňa 24.04.2012).

Pokiaľ bola v konaní uplatnená suma 123,18 eur titulom zmluvných úrokov, 7,56 eur ako dlžné poistné, 17,28 eur ako pokuta za omeškanie so splácaním úveru a 29,87 eur ako poplatok za vstup pohľadávky do vymáhania, tieto nebolo možné priznať práve pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na základe ktorého ich navrhovateľ uplatnil a tiež pre dôvody ktoré konajúci súd už uviedol vyššie v súvislosti s plnením z totožných titulov pri zmluve zo dňa 02.10.2009.

Vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1014,29 eur od 01.03.2011 do zaplataenia (883,55 eur titulom neuhradenej istiny úveru a sumy 130,74 eur titulom zmluvných úrokov a poplatkov za poistenie, tieto súd nepriznal, keď samotný nárok na predmetné plnenia bol posúdený ako nedôvodný.

Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 151 ods. 3 O.s.p., keď si vyhradil toto rozhodnutie na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, vzhľadom k tomu, že rozsudok bol vydaný po zrušení skoršieho rozhodnutia krajským súdom v napadnutej časti, a preto v konečnom rozhodnutí o trovách konania bude potrebné rozhodnúť nielen o náhrade trov konania pred súdom prvého stupňa, ale aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.